

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) H. T. P., b) nezl. N. H. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2004, č. j. 36 Az 784/2003 - 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně sub a) i jménem svého nezletilého dítěte sub b) (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 7. 2003, č. j. OAM-839/AŘ-2002, jímž nebyl žalobcům udělen azyl pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 12, 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, přičemž bylo současně rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka podala kasační stížnost aniž byla zastoupena advokátem, avšak současně požádala soud o ustanovení advokáta. Krajský soud v Brně proto vyzval stěžovatelku k prokázání jejich osobních a majetkových poměrů přípisem ze dne 18. 10. 2004.

Protože stěžovatelka nebyla při pokusu o doručení zásilky na jí uvedené adrese zastižena, zásilka byla uložena na poště a adresátka byla o jejím uložení vyrozuměna. Stěžovatelka si však zásilku nevyzvedla a zásilka tak byla doručena tzv. uložením. Zásilka tak byla považována za doručenou dnem 1. 11. 2004 (desátý den po jejím uložení dne 20. 10. 2004).

Stěžovatelka na zásilku nijak nereagovala a tedy neprokázala, že splňuje faktické předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce pro dané řízení. Krajský soud v Brně si dne 8. 11. 2004 elektronicky z internetových stránek Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ověřil, že adresa, kterou stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti, je stále aktuální.

Za tohoto stavu věci Krajský soud v Brně usnesením ze dne 23. 11. 2004, č. j. 36 Az 784/2003 - 42, rozhodl, že se návrh stěžovatelky ze dne 13. 10. 2004 na ustanovení zástupce zamítá.

Protože stěžovatelka nebyla při pokusu o doručení zásilky (obsahující výše uvedené usnesení) dne 30. 11. 2004 na jí uvedené adrese zastižena, zásilka byla uložena na poště a adresátka byla o jejím uložení vyrozuměna. Stěžovatelka si však zásilku nevyzvedla a zásilka tak byla doručena tzv. uložením. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění platném v době tohoto doručování, platilo, že nebyl-li adresát písemnosti (určené do vlastních rukou) zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržoval, písemnost se uložila a adresát se vhodným způsobem vyzval, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedl-li si písemnost do deseti dnů od uložení, považoval se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení zásilky nedozvěděl. Zásilku bylo nutno považovat za doručenou dnem 10. 12. 2004 (desátý den od uložení zásilky dne 30. 11. 2004). Usnesení nabylo právní moci dne 10. 12. 2004.

Následně Krajský soud v Brně usnesením ze dne 7. 1. 2005, č. j. 36 Az 784/2003 - 45, vyzval stěžovatelku, aby ve stanovené lhůtě 15ti dnů ode dne doručení tohoto usnesení odstranila nedostatek svého podání ze dne 13. 10. 2004 spočívající v tom, že není zastoupena advokátem, ačkoliv sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně byla stěžovatelka soudem poučena, že pokud nevyhoví této výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Stěžovatelka nebyla ani při pokusu o doručení této zásilky na jí uvedené adrese zastižena, zásilka byla dne 7. 2. 2005 uložena na poště a adresátka byla o jejím uložení vyrozuměna. Zásilka byla doručena tzv. uložením. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“), při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), od 1. 1. 2005 platí, že nebyla-li fyzická osoba zastižena na její či jí uvedené adrese, a nebylo-li možno písemnost doručit ani jiné vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá, písemnost se uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dále platí, že nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem doručena dne 10. 2. 2005. Stěžovatelka si však zásilku nevyzvedla a tak ani na její obsah nijak nereagovala.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je povinné zastoupení stěžovatelky advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť se jedná o nedostatek podmínky řízení, který nebyl přes výzvu odstraněn. Ostatně na následky neodstranění nedostatku právního zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti byla stěžovatelka výslovně usnesením Krajského soudu ze dne 7. 1. 2005, č.j. 36 Az 784/2003 - 45, upozorněna.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. července 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu